

Флүрә Талипова:

«Иремә эни була алмадым»

– Флүрә, ханым ижат чышмәгез кайдан башланды?

– Мин Башкортостанның Салават районы Урманчы авылында колхозчы гаиләсендә өч кызлы гаиләдә үстем. Миңа бер яшь вакытта әтием үлгән. Эни белән генә үскәнгәдер, авылдагы бар эш безнең өстә иде. Утын да ярдык, фермада егермешәр сыер да саудык, печән дә чаптык, маллар да карадык. Безнең эни шундый физик хезмәтләрне генә эшкә саный иде. Миңа еш кына уенын-чынын кушып: «Флүрә, син авылда калган булсаң, социалистик хезмәт герое булыр идең», – ди иделәр.

Жырларга ярату миндә кечкенәдән үк булгандыр инде. Ләкин авылда аны үстерергә шартлар да, мөмкинлекләр дә юк бит. Шуңа күрә я укытучы, я шәфкать туташы буласың. Мин Лаклы урта мәктәбен тәмамлагач, Стәрлетамак дәүләт педагогия институтының филология факультетына укырга кердем. Беренче курстан ук жыр-моңга тартылып, ансамбльләрдә жырлап йөрдем, дипломант, лауреат булдым. Үзлегемнән гармунда уйнарга өйрәндем. Институтны тәмамлаганда остагына гармунчыга әйләнеп, укытучы белгечлеге алып, авылга эшкә кайттым.

– Белүемчә, авылда сез мәктәп директоры урынбасары булып эшкә урнашкансыз, әмма көннәрдән беркөнне Чаллыга китеп баргансыз.

– Институтның соңгы курсында укыганда кияүгә чыккан идем. Беренче балам белән декрет ялына киттем. Ирем табиб. Икебез дә Татарстанга тартылдык. Һәм 1990нчы милли күтөрелеш елларында гаиләбез белән Яр Чаллыга күчтек.

– Ә Чаллыда ижатка кем этәрдә?

– Мине шигърияткә гашыйк шәһәрдәшәбез Сима Сафина эзләп тапты. Аның белән дуслашып киттек. Ул шигърьләр яза иде. Аны күтәрәсем, халык арасына чыгарасым килде. Һәм аның «Мин яшим» дигән шигъренә беренче жырлымны яздым. Ул минем дә рухыма, калбемә туры килә иде. Аннары тагын бер шигъренә жыр яздым. Сима мине ижатка яңадан кергүче булды. Кызганыч, узган ел ул моңгелекка китеп барды.

«Күңел» радиосында Әлфия Ситдйикова белән таныштым, аннары аның шигъренә «Язымышлар» дигән жырлым барлыкка килде.

Бүгенге көндә Әнгам Әтнабаев, Айдар Хәлим, Фәүзия Бәйрәмова, Айрат Суфиянов, Кадыр Сибгатуллин, Фәнис Яруллин, Марат Кәбиров, Шәмсия Жинангирова, Галияхмәт Шаһи, Фирүзә Жамалетдинова һәм башка шагыйрьләрнең шигърьләренә язылган 300ләп жырлымны Татарстанның халык артисты Римма Ибраһимова, Хәмдүнә Тимергалиева, Рәмил Миндияр, атказанган артистлар Равил Галиев, популяр жырчылардан Әлфия Әзһәмова, Илмира Нәгыймова, Гүзәл Әхмәтова, Дәниф Шәрәфетдинов һәм башкалар башкара.

– Шигърьләренә ничек сайлайсыз?

– Мин тирән мәгънәле, фикерле шигърьләргә көй язарга яратам. Эстрадада ретро, халык жырлары, рэп, блюз, джаз һәм башка стильдәге жырлар булырга тиеш дип саныйм.

– Жырларыгызны сатасызмы?

– Мин жырлым өчен акча сорар-

га кыенсынам. Күп очракта бартерга эшлим. Әйтик, мин артистларга жырларымны бирәм, алар концертларында бушка чыгыш ясайлар. Бүген жырны чыгару бик кыйммәтле эш. Аранжировка, ротация ясарга күп акча кирәк. Мин ижатымны халыкка таныткан барлык жырчыларга рәхмәтле.

– Ижатыгызга беренче булып кайсы жырчы мөрәҗғәгать итте?

– Әлфия Әзһәмова иремнең эше аша эзләп тапты. «Тик син» дигән жырлымны алды. Аннары Эльмира Сөләйманова «Әле ярый дуслар бар» жырын сорады. Эльмира бу жырлымны күтәрдә, халык аның башкаруындагы жырны бик жылы кабул итте.

– Жырчы булып өчен кемнәрдән дәресләр алдыгыз?

– Сәнгать өлкәсендә дә белем кирәген аңлап, читтән торып Алабута сәнгать училищесының режиссерлык бүлегендә укыдым. Татарстанның атказанган мәдәният хезмәткәре Энәс Фәйрушин житәкчелегендә «Яран гөл» ансамбленә йөрдем. Хәмдүнә Тимергалиева да үзенең киңәшләрен бирде. Әмма мин үзүмә кеше. Сәхнәгә үз стилемдә, фикерле, мәгънәле үз жырлым белән чыгуны максат итеп куйдым һәм шулай эшлим дә. «Язымышлар» жырлым белән башланган ижат кылым уңышлыгына давам итә. Минемчә, жырчы халыкка бүгенге көннең глобал мәсьәләләрен жипкерергә тиеш.

– Яраткан жырчыларыгыз кемнәр?

– Автор-башкаручы Зөлфәт Хәкимнең фәлсәфәсе ошый. Габделфәт Сафинның харизмасын, тавыш тембрын, Фирдус Тямәевның «Татарлар» жырын яратам. София Ротарунның ижатына да, үзенә дә гашыйкмын. Татарстанның халык артистлары Алина Шәрипжанова белән Филүс

Флүра Талипова
уллары белән.

Каһиров ижатын хөрмәт итәм. Миңа ижатында жан авазы булган жырчылар ошый.

– Сез ике улыгызны берүзегез үстергән көчле хатын. Гаиләгез таркалуга нәрсә сәбәп булды?

– Айдар әйбәт табиб, зыялы, белемле кеше. Әмма аның гаилә йөгән тартырга әзерлеге житмәде. Мин аңа әниңең үземең тизрәк башлы-күзле итәргә теләгәнә өчен генә кияүгә чыктым. Безнең арада ярату да булмагандыр инде. Без икебез дә кирәк өчен генә өйләнешкәнбез, мөгаен. Гаиләне саклау, балаларны ятим итмәү өчен генә үзеңне кол итеп яшәү дәрәс түгел. Мин иремә эни була алмадым. Әмма улларымны чын ирегетләр итеп тәрбияләргә тырыштым. Мин аларга: «Сез гаиләдә бар нәрсә өчен жаваплы, шуңа ышанычыгыз, әзерлегегез булмаса, кеше баласын елатып, интектереп яшәр өчен өйләнергә кирәкми», – дим.

– Көчле булуыгыз белән горуриланасызмы?

– Кечкенәдән авыр эшләр башкарып, чыныгы үстем. Мин лидер, әйе, көчлелегем белән горуриланам. Һәр кеше үзен яратырга һәм хөрмәт итәргә тиеш.

– Бүген ниләр белән шөгълләнәсез?

– Мин «Эврика» шәһәр мәдәният үзәгендә жырчы булып эшлим. Гөлфия Шакирова шигърьләренә жырлар ижат итә башладым. Үзәмә берничә тирән мәгънәле, фәлсәфи жыр язасым килә. Кыскасы, мин ижат белән янып яшим.

Әңгәмәдәш – Зөлфия Галим